

Sygn. akt VI RC 708/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Guzek-Jastrząb

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Rosicka

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2017 roku w Bydgoszczy

na rozprawie

sprawy z powództwa L. R.

przeciwko Z. R.

o uchylenie alimentów

1. uchyła obowiązek alimentacyjny powoda L. R. ustalony w kwocie 500 zł /pięćset/ miesięcznie na rzecz pozwanej Z. R. w punkcie 2 wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 listopada 2011r. w sprawie sygnatura akt XC 433/11 z dniem 15 listopada 2016r. ;
2. nie obciąża pozwanej Z. R. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Powód L. R. w dniu 18 października 2016 r. wystąpił z powództwem przeciwko Z. R. o uchylenie z dniem 15 listopada 2016 r. alimentów ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 listopada 2011 r., sygn.. akt XC 433/11. W uzasadnieniu żądania wskazał, że nie został uznany za winnego rozkładu pożycia małżeńskiego, zatem jego obowiązek alimentacyjny trwa 5 lat i upływa w listopadzie 2016 r.

Pozwana Z. R. w odpowiedzi na pozew, działając przez pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania podała, że jej sytuacja materialna pogorszyła się.

Sąd ustalił co następuje:

Powód L. R. i pozwana Z. R. pozostawali w związku małżeńskim od dnia 16 sierpnia 1969 r. Małżeństwo zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 listopada 2011 r., sygn.. akt XC 433/11 bez orzekania o winie. Powoda obciążono obowiązkiem alimentacyjnym na rzecz pozwanej w kwocie 500 zł. miesięcznie.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: akt małżeństwa – k. 7, wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 listopada 2011 r. – k. 235 akt XC 433/11)

Powód L. R. nadal pobiera świadczenie emerytalne. Otrzymuje 2631 zł. miesięcznie. Mieszka z córkami i wnuczką. Prowadzą wspólne gospodarstwo domowe.

(dowód: zeznania powoda L. R. – k. 58-58v)

Pozwana Z. R. jest na emeryturze. Pobiera świadczenie w kwocie 1085 zł. miesięcznie. Zajmuje mieszkanie, które było majątkiem wspólnym małżonków. Czynnosc wynosi 300 zł. miesięcznie, prąd 90 zł.

(dowód: zeznania pozwanej Z. R. – k. 58v-59)

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 25 lutego 2016 r., sygn.. akt II Ns 426/12 dokonano podziału majątku wspólnego stron. Na wyłączną własność pozwanej Z. R. przyznano nieruchomość lokal mieszkalny położony w B. przy ul. (...), nakłady na nieruchomość stanowiącą ogród działkowy, przyczepę i garaż blaszany z obowiązkiem spłaty powodowi L. R. kwoty 88282,84 zł. w terminie 6 mies. od uprawomocnienia orzeczenia.

Ponadto pozwana odziedziczyła udział we współwłasności nieruchomości położonej w B..

(dowód: postanowienie SR w Bydgoszczy z dnia 25 lutego 2016 r. sygn.. akt II Ns 426/12 – k. 57, zeznania powoda L. R. – k. 58-58v, zeznania pozwanej Z. R. – k. 58v-59)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu zeznania stron oraz dowody z dokumentów. Zeznania powoda L. R. i pozwanej Z. R. w kwestii wyroku rozwodowego i aktualnej sytuacji stron nie budzą zastrzeżeń i Sąd dał im wiarę.

Podstawę żądania pozwu stanowi przepis art. 60 § 3 k. r. i o. zgodnie z którym gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia obowiązek wygasa z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni.

Powód L. R. zobowiązany do alimentowania pozwanej Z. R. nie został uznany winnym rozkładu pożycia w wyroku rozwiązującym małżeństwo. Rozwód został orzeczony wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 14 listopada 2011 r. Pięcioletni okres upłynął z dniem 14 listopada 2016 r.

Pozwana Z. R., reprezentowana przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru, nie złożyła żądania przedłużenia pięcioletniego terminu. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie i doktrynie poglądem przedłużenia 5-letniego okresu można żądać tylko w formie powództwa (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 1970 r., III CZP 109/69). Pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na pozew wniósł wyłącznie o oddalenie powództwa, nie złożył powództwa wzajemnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał żądanie pozwu za zasadne albowiem upłynął 5-cio letni okres od daty orzeczenia rozwodu. Wobec ustalenie upływu tego terminu Sąd nie ma podstaw do badania sytuacji stron, skoro pozwana nie złożyła powództwa o przedłużenie terminu.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanej o przesłuchanie świadka J. G. albowiem wniosek zmierzał do przedłużenia postępowania, a okoliczności o których miałyby zeznawać świadek – brak dochodów pozwanej z tytułu odziedziczonego udziału we współwłasności nieruchomości w B. nie mają żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z uwagi na sytuację pozwanej, wysokość jej emerytury i stan zdrowia Sąd, na zasadzie słuszności – art. 102 k.p.c. nie obciążył jej kosztami procesu.